

tiosum, in quo locus est præsumptio-
ni, propter quam illæ pactiones reij-
ciuntur, & improbantur, quæ vñatur
speciem videntur continere, atque ita
sunt intelligendi DD. proximè lau-
dati,

AD CAP V^T

Decimum.

SUMMARIUM.

- 1 Qui de Sacramento confirmationis vñerint, ostenduntur.
- 2 Intellexus cap. quanto, de consue-
tud. remisiuē.
- 3 Desinuntur confirmationis Sacra-
mentum.
- 4 Confirmationis est unum ex septem
Ecclesia Sacramentis.
- 5 Penes Ecclesiam est potestas deciden-
di infallibiliter fidei controversias.
- 6 Omnia Sacra menta legi gratia fue-
runt à Christo instituta.
- 7 Explicatur l.ii. tit.4. p. 1.
- 8 Quando sicut Sacramentum confir-
mationis institutum.
- 9 Que sit eius forma.
- 10 Que materia proxima.
- 11 Que remota.
- 12 In Sacramentorum administratio-
ne alia sunt de necessitate Sacra-
menti, & alia de necessitate precepti.
- 13 Non possunt per Ecclesiam substi-
tui alii immutari, que in Sacra-
mentorum administratione Christus adhi-
beri constituit.
- 14 An sit materia necessaria Sacra-
menti Confirmationis Chrijsma, vel Oleum

ad ipsius valorem sufficiat? Preponi-
tur opinio tenens, chrisma esse de nec-
essitate Sacramentii.

15 Refertur sententia docens, oleum
sufficere ad validitatem Sacramentis.

16 Eligitur prima, explicantur cap.
i. de Sacramentis non iterando.

17 Arrianorum heresis versabatur
circa Sacramentorum reiterationem.

18 Ratio dubitandi ad d. cap. i. propo-
nitur.

19 Chrijsma apud Grecos quid signifi-
cat.

20 Sacramentum confirmationis omis-
ti absque culpa lethali potest.

21 Idem est, licet imminent periculum
negande fidei.

22 An sit aliquando mortale crimen?
remisiuē.

23 Est culpa lethalis, si omititur ex
contemptu.

24 Vitum venialiter peccet, qui hoc
Sacramentum non recipit.

25 Ordinarius minister Sacramenti
Confirmationis est solus Episcopus
consecratus.

26 Simplex Sacerdos ex commissione
Pontificis est extraordinarius minister
eius Sacramentis.

27 Sacerdos hereticus, aut quomodo-
libet ad Ecclesia praecisus vultus con-
ficerre corpus Christi.

28 Episcopus ab Ecclesia separatus
non primatur potest conferendi ut
liè Confirmationem.

29 Petebat, quam habet simplex Sa-
cerdos ad conferendum hoc Sacra-
mentum, pender à commissione Pon-
tificis.

30 Simplex Sacerdos non potest ex
delegatione Episcopi administrare con-
firmationem.

31 Simplicem Sacerdotem non posse ex
dilecta-

delegatione Pontificis ministrare con-
firmationis Sacramentum, qui docent.

32 An minores Ordines sint Sacra-
mentum? Refertur negativa.

33 Affirmatio probatur.

34 Primat tonsura auctoritudo, & Sa-
cramentum?

35 Pontifex potest committere simpli-
ci Sacerdoti collationem minorum Or-
dinum.

36 Abbates benedicti Sacerdotes qua-
si Episcopalem iurisdictionem haben-
tes iure communī conferebant mino-
res Ordines subditis suis, tam reli-
giis, quam secularibus.

37 Ea potestas coactata est Concilio
Tridentino ad religiosos.

38 An hodiè possint ordines minores
Novitij suis conferreret?

39 Cardinales presbyteri suis fami-
liaribus minores ordines confundunt.

40 Collatio Sacrum Ordinum non
potest per Pontificem simplici Sacerdo-
ti committi.

41 Quod possit, ordo diaconatus, &
subdiaconatus simplici Sacerdoti per
Pontificem committi conferendus, pro-
bant aliqui.

42 De potestate necessaria ad absolu-
tionem Sacramentalis, qui tra-
ctant.

43 Potestas iurisdictionis ad absolu-
tum Sacramentaliter requiritur de
iure divino.

44 Sacerdos alias non habens iurisdi-
ctionem absoluere potest in articulo
mortis constitutum.

45 Potest etiam quemlibet à peccatis
venialibus absoluere.

46 Pontifex, est poterit, non est vero
semper, errasse in decisione textus in
cap. pertinet 9. 5. dist.

47 Pontifex errare non potest quoad

substantiam in rebus moralibus, quā-
do aliquid pro Ecclesia universa de-
ceruit.

48 Pontifex non tenetur Cardinales
consulere in definitione controver-
sium fidei, aliarum &c grauium cau-
sarum, sicut reliquias faciat, si consulat.

49 Pontifex errare non potest in cano-
nizatione Sanctorum.

50 Exponitur locus, qui Dini Augu-
stini esse dicitur.

51 An licet defunctorum reliquias
venerari, quos sanctitate floruisse cre-
dimus, ante quam per Ecclesiam de-
claretur?

52 De veneratione reliquiarum, ac
imaginum Sanctorum, qui tractant.

53 Cur non licet vermes ex corpori-
bus Sanctorum factos venerari, res
missiū.

54 Ad Episcopum expectat, decerne-
re, an reliquia sint illius Sancti, cuius
esse dicuntur?

55 Reliquias Sancti si miscantur reli-
quias hominis non sancti, non sunt pro-
ponenda, ut venerentur, quando se-
parari. & dignoscit non possint.

56 Pontifex potest committere simpli-
ci Sacerdoti facultatem conferendis con-
firmationem.

57 Et sufficit ad facultatem eam cō-
cedendam, quod eligatur, sicut Episco-
pus non sit.

58 Mortuo Pontifice, qui commisit, nō
cessat potestas administrandi.

59 Non requiritur causa ad delegan-
dum hoc ministerium, saltem ad valo-
rem Sacramenti.

60 Cessante necessitate, propter quam
talis fuit delegata facultas, ipsa persi-
stet.

61 Simplex Sacerdos ex institutione
Divina est extraordinarius minister

- Confirmationis Sacramenti.
- 62 Potestas administrandi Sacramentum Confirmationis à non Episcopo prescribi nullo tempore potest.
 - 63 Idem dicendum est de omnibus, que Ordini Episcopalis sunt annexa.
 - 64 Verum consecratio Episcopalis ordo st. à Sacerdoti ali distinctus?
 - 65 Qui Sacerdos non est, an possit Episcopus consecrari? Refertur negativa.
 - 66 Proponitur contraria.
 - 67 Ex institutione Divina Ordo Sacerdotalis procedere debet consecrationem Episcopalem.
 - 68 Nullam esse cōsecrationem in Episcopum, nisi Sacerdos consecratus sit, receptius est.

*De Sacramento Confirmationis
ad interpretationem textus in
cap. quanto 4. de consue-
tud.*

DE Sacramento Confirmationis vidēdi sunt textus in cap. unico, s. per frontis de Sacraunction. cap. 1. de Sacrament. non iterād. cap. peruenit 95. distin&t. cap. 1. cum octo sequentib. de consecrat. dist. 1. Conc. Trident. sess. 7. cap. de confirmatione, l. 11. tit. 4. p. 1. Cardin. Bellarmin. lib. vnic. de Sacram. Confirm. Viuald. in candelab. aureo de Sacrament. tit. de confirmat. Angles in florib. Theolog. part. 1. de Cōfirmat. Alphons. Aluar. in specul. iur. Pontific. tit. de Cōfirmat. Vgolin. de potestat. Episcop. cap. 25. Iacob. de Graffis in aur. decil. libr. 1. titul. de Sacra vunction. Chamerot. de Sacrament. tract. de Confirmat. Petrus Gregor. sintagmat. lib. 2. cap. 15.

Reginald. in prax. sot. p̄m̄t. lib. 28. Cardol. in prax. iudic. verb. Sacramentum Confirmationis, Aug. Barbos. de potestat. Episcop. part. 2. alleg. 30. Zerol. in prax. Episcop. part. 1. verb. Chrisma, Bonac. oper. moral. tract. de Sacram. disp. 3. de Cōfirmat. Dian. resol. moral. p. 3. tract. 4. de Sacram. Cōfirmat. Nauarr. in manual. cap. 22. num. 8. Galganet. de iur. public. lib. 3. tit. 86. Petr. de Ledesma in summa. p. 1. tract. de Sacrament. confirmat. Castr. aduers. h̄ret. lib. 4. verb. Confrimatio, Filluc. in quæst. moralib. tom. 1. tract. 4. Laym. in theolog. moral. lib. 5. tract. 3. Fernández de Heredia in disputetion. mixtis dist. 5. part. 3. Coninc. de Sacrament. quæst. 72. art. 3. dub. 1.

De interpretatione textus in d. cap. quanto 4. de consuetud. agunt, quos refert Barbos. in collectan. ad il. 2. lud. in princip.

Num. 1:

Sacramentum Confirmationis diuersimodè à DD. definitur, Bonac. sup. pūct. 1. n. 1. illud ita describit: Est 3. Sacramētum, quo homo viator Baptizatus invngit in fronte ab Episcopo cum Chrismate, & præscripta verborum forma ad fidei robur consequendum, Pat. Suat. in 3. part. D. Thom. tom. 3. disp. 23. in princip. aliter definit docens: Este Sacramētum nouæ legis, quo Baptizati in gratia roborantur, & speciali modo Spiritum Sanctum accipiunt. Quæ definitions deflumptæ sunt ex locis in principio allegatis.

Inter Catholicos nulla potest esse controværsia circa hoc, cum nulli licet,

cœst inficiari, Cōfirmationem vnum esse ex septem Ecclesiæ Sacramentis, quod nouissimè extat definitum, Trident. ses. 7. canon. 1. de Confirmationis & probatur ex Concilio Florent. in decret. Eugenij, Elbertin. cap. 37. & cap. 78. Laudensi cap. 48. Hispalensi. 2. cap. 7. Parisiensi. sub Ludouic. & Lothario, lib. 1. cap. 33. Colonensi. part. 7. cap. 8. Magoni. cap. 17. & alij. Idem Sancti Patres uno ore fatentur, & Summi Pontifices confirmant, Clemens Papa, lib. 3. cohabit. cap. 16. 17. & epistol. 4. Fabian. epist. 2. cap. 1. Euseb. epist. 3. circafinem Melchiad. epist. ad Episcop. Hispan. cap. 2. Damas. epist. 4. Innocentius. epist. 1. cap. 3. D. B. fil. de Sp. Sanct. cap. 7. Nazianz. orat. 40. de Sanct. Baptism. Damascen. lib. 4. de fide, cap. 10. Ambrof. lib. 2. de Sacram. cap. 2. & lib. 6. cap. 20. August. lib. 2. contra liter. Petilian. cap. 10. 4. & lib. 5. del Baptismo cap. 20. Sed quoniam h̄retici (quorum primus Nouatus fuisse fertur) refragantur, voletes non esse Sacramentum, sed Ecclesiasticam ceremoniam duntaxat, Theologi hanc veritatem latè probant, de quo vlera iam adductos, Becan. de Sacrament. in specie, cap. 14. de Confirmat. q. vnic. per totam, Suat. vbi supra, Valent. in 3. part. D. Thom. tom. 4. disp. 5. q. 1. punct. 1. Molfes. tract. 4. cap. 2. n. 20. Hurtad. de Sacram. Cōfirm. diff. 2. Torreblanc. in practicabil. iur. sp. tit. lib. 2. cap. 6. n. 9.

Num. 2:

Est penes Ecclesiæ authoritas decidendi fidei controværsias, qua-

rum Pontifex, tanquam illius caput, iudex est in fallibilis, & regula, cuius definitionibus idem prætari debet assensus, ac articulis, qui apertis Sacra Scripturæ locis intutus, & hoc est de fide cap. conuenior 21. S. vtinam es. sem 23 quæst. 8. cap. quoties 12. 24. q. 1. l. 5. in fine tit. 5. p. 1. Beccan. in analog. veter. ac nou. testam. cap. 11. q. 3. fusè Barbos. in collectan. ad cap. si Pa. pa 6. 40. distin&t. Turecrem. de potest. Eccle. lib. 2. cap. 19. P. Suar. de defension. fid. lib. 1. cap. 11. num. 1. cum sequentibus, & de fide, disp. 5. scit. 6. num. 6. Valent. supr. disp. 7. q. 1. punct. 1. vers. Tertiò accedit,

Num. 3:

Dogma etiam de fide est, omnia 6. septem Sacraenta nouæ legis fuisse à Christo Domino instituta, nam cu per illa gratia conferatur, solus Deus, qui est author eius, potuit talem vim præstare Sacramentis, Valent. disp. 3. quæst. 5. de cau. Sacrament. punct. 1. à princip. Beccan. de Sacram. cap. 5. q. 1. Parlador. different. 127. num. 7. Suar. d. tom. 3. disp. 12. scit. 1. Nauarr. in manual. di&t. cap. 22. num. 2. 5. & in cap. nouit, notab. 3. num. 92. de iudic. Victor. de Sacramen. cap. 4. Sot. in 4. sentent. dist. 1. p. 3. art. 5. Cardin. Bellarmin. tom. 2. controuers. lib. 1. de Sacrament. cap. 24. Valsq. in 3. part. tom. 2. disp. 135. ex num. 1. & disp. 139. Didac. Per. in 1. 1. tit. 1. lib. 1. ordinament. Bonac. de Sacrament. disp. 1. quæst. 3. punct. 1. n. 5. Coninch. supr. q. 6. 4. art. 1. dub. 1. Quod adeo verum est, vt Beccan. num. 2. & Valent. vbi proximè doceat, Christum, quatenus homo, in Sacramentorum insti-

institutione vsum fuisse potestate de-
legata Diuina, quoniam propria insti-
tuere illa non posset.

⁷ Et quoad hoc caendum est ad l.
11. tit. 4. p. 1. ibi haec verba: (loquen-
do de Sacramento Confirmationis)
*E*sse *Sacramento* fuit establecido en *San-
ta Iglesia*, à semetipca de lo que facian los
Apostoles, quando ponian las manos sobre
los hombres, è rescebian el *Espritu Santo*.
Nam videtur probati, in Ecclesia fuis-
se institutum aliud Sacramentum dis-
tingutum ab eo, quod Christus insti-
tuit, & quo utebantur Apostoli per
impositionem manus, simile enim
non est idem gloss verb. Dolorem in l.
quod Netua 32. ff. deposit. Bertazol.
de claus. instrument. clatis. 27.
gloss. 12. num. 1. Menoch. cons. 406.
num. 50. Euerard. in loc. legalib. loc.
à simili, Ferret in constitut. Cathalon.
gloss. 7. num. 10. Sed illa verba debet
interpretari, ut similia Concilij Flo-
rentini, cap. de Sacrament. ibi: *Loco*
autem illius manus impositionis datur in
Ecclesiæ Confirmatione, intelligit P. Suar.
dict. disp. 33. sect. 4. vers. Tertio, prin-
cipaliter, ad finem, at enim non sig-
nificati per ea verba, diversa esse Sa-
cramenta, aut eorum titus, quod
verum non est, sed hoc ipsum facere
Episcopos nunc confirmingando, quod
Apostoli faciebant manus imponen-
do, idemque hodie significari Con-
firmationis nomine, quod olim ma-
nus impositionis verbis, & sicut dici
possunt Episcopi similes Apostolis,
quoniam Apostoli fuerint verè Epis-
copi quoad substantiam, & potesta-
tem ordinis, eiusdemque rationis cu-
suis successoribus, Episcopis scilicet,
superiores tamen iurisdictione, & alij
gratij. Ita Confirmatione similis dicitur

manus impositioni, non quia ritu
aut substantia differant, imo potius
quod eandem rationem Sacramen-
ti retinent, licet in quibusdam effi-
ctibus, & gratijs maiorem quandam
excellentiā habuerit. Apostolorum
manus impositione, & propter hu-
iustmodi circumstantias similes dici
possunt, cum iam per omnia idem
non sint, nec non ob maiorem excel-
lentiā Apostolorum ministrantiū
, & verbum: *E*stablecido, referen-
dum nō est ad institutionem primz-
uam, sed ad vsum, nam Ecclesia Cō-
firmationem loco manus impositionis
subrogavit (vt Concilio Floren-
tino ostenditur) constituens, quod
Episcopi confirmingando Sacra-
mentum ministrarent, quod olim Apo-
stoli per manus impositionem confe-
reabant.

Quo tempore Sacramētū Cō-
firmationis fuerit institutum, tractat,
Suar. dict. tom. 3. disp. 32. sect. 2. qui
sentit, nocte ecclz Christum hoc in-
stituisse Sacramentum, Chrisma cō-
secrasse, ac formam ministrandi Apo-
stolis tradidisse, sed neque ab ipso, ne
que ab alio ante Dominicam Ascen-
sionem fuisse administratum, Bonac.
dict. quest. vnic. punct. 1. num. 2. Re-
ginald. lib. 28. num. 4. Bellarmin. Fil.
liu. Bartol. ab Angel. apud Bonacin.
& constat ex epist. 2. Fabiani Papz.

Forma Sacramenti huius est: Cō-
signo te signo Crucis, & confirmo
te Christmate salutis in nomine Pa-
teris, &c. Materia proxima, vñctio 10
Chrismatis benedicti in fronte con-
firmandi signo Crucis ibidem facto
cum impositione manus Episcopi.
Materia remota, de qua impresenti,
est Chrisma ab Episcopo consecra-
tum

tum ex oleo olivarum, & balsamo
confectum, Concil. Florent. vbi supr.
d. cap. vnic. 5. per frontis, l. 7. tit. 5.
p. 1. Beccan. de Sacram. dict. cap. 14. in
princip. Bonac. dict. quest. vnic.
punct. 3. Suar. d. disp. 33. lect. 1. vsque
ad 5. Valent. dict. disp. 5. quest. 1.
punct. 2. & 3. Bartol. d. allegat. 30.
num. 22. & allegat. 31. num. 2. Chamerot. de Sacram. tract. de Con-
firmat. cap. 2. & 7. dub. 1. Emman. Sā
in sum. verb. Confirmatio, num. 10.
Hentig. in sum. lib. 3. cap. 2. 5. 4. Fil-
liu. tract. 2. cap. 1. num. 20. Dian.
supr. resolut. 27. Coninc. quest. 7. 2. art.
4. num. 65. Tolet. in sum. lib. 2.
cap. 24. num. 2. Naustr. d. cap. 22. n.
8. Graffus supr. part. 2. lib. 1. cap. 5. n.
16. Azor. institut. moral. part. 1. lib. 2.
cap. 9. & part. 2. lib. 5. cap. 1. quest.
4.

¹² Circa quz non tandem est, in hoc,
sicut in ceteris Sacramentis, alia re-
quiit de necessitate Sacrameti, & alia
de necessitate precepti. Prima fuit,
quz ex diuina institutione debent in-
teruiri in Sacramentorum admini-
stratione, quorum si aliquid defit,
aut substantialiter immutetur deficit
Sacramentum. Secunda, quz Eccle-
sia, ut adhibeantur, præscriptis, horū
defectus non impedit, perfici Sacra-
mentum, peccat tamen minister gra-
vius, aut leuius secundum gravitatem,
vel levitatem eius, quod omittitur.
Ratio est: nam Christus Dominus ita
deum voluit, conferriri gratiam per
Sacramenta, si omnia à se constitu-
ta adhibeantur, vnde si ea non obser-
uentur, quasi deficiente conditione,
Sacramentum non erit, sed illis posi-
tis, & si prætermittantur, quz ab Ec-
clesia sunt addita, ipsa impedit ne-

quit, ut Sacramentum conficiatur
secundum diuinam Authoris volun-
tatem, Suar. d. tom. 3. in 3. part. disp;
2. sc. 6. in princip. Bonac. tom. 1.
disp. 2. de Sacram. in genere, q. vlt.
punct. 3. vnic. nu. 1. 2. Quare materia,
aut forma aliudc in Sacramentis ne-
cessarium ex institutione diuina non
potest. Ecclesiastica lege substanti-
aliter immutari, Lugo de Sacramēt.
disp. 2. sect. 6. Suar. d. disp. 2. lect.
3. 4. Beccan. cap. 1. quest. 5. & com-
muniter Theolog. de quo Trident.
scsi. 21. cap. 2.

Quibus præmissis succedit quest.
stio, de qua hic D. Couarut. num. 1 ci-
licet, ut valeat Sacramentum Con-
firmationis, sufficiat vñctio olei con-
secrati, quasi hoc solū sit de ne-
cessitate Sacramenti, vel sit omnino
necessarium Christma ex eo, & balsa-
mo factum? Et hoc ex institutione
Christi esse materiam huius Sacra-
menti, probatur in Concil. Coloniensi.
& Florentino in doctrina de
Sacrament. Confirmat. tenentque
Dian. supr. resolut. 23. vers. Sed
alij, Ledesm. dict. part. 4. cap. 2.
conclus. 7. Villalob. in sum. tom. 1.
tract. 6. diffic. 2. num. 2. Layman. in
Theolog. mot. lib. 5. tract. 3. cap. 2.
num. 1. Zambran. de casib. temp.
mort. occurrit. cap. 2. num. 2. Cer-
da, in question. pro Laur. Salmant. q.
9. scholastica, Nagu. in 3. part. tom. 1.
quest. 7. 2. art. 3. Pitigian. in 4. sentent.
dict. 7. quest. 1. art. 2. Coninc. d. q. 7. 2.
art. 3. dub. 1. num. 30. Gabriele in 4.
dict. 7. art. 1. Innocent. in dict.
cap. 1. de Sacrament. non iter. Hos-
tiens. ibid em. Sylvest. in sum. verb.
Confirmatio Diuina, Bonac. dict.
quest. 3. vnic. punct. 2. numer. 1. 2.

O quod

quod latè probat Suar.d. disp. 33. lect. 1. vers. Dico ergo quartò.

15 Oppositam sententiam cum D. Couarr. sequuntur non pauci, afferentes, admixtionem balsami, esse de necessitate præcepti, atque ita uincione olei coelestati effici Sacramētum, et similitè fiat, Nauar.d. cap. 23. num. 8. Rube. de Sacramēt. in 4. sentent. dict. 7. §. balsamum 7. Barbos. allegat. 31. num. 3. Caetan. in 3. part. q. 72. art. 2. Carroll. in itinerat. Ord. lect. 3. cap. 3. num. 6. Petr. Reina in summ. Sacramēt. de Confirmat. num. 3. Elti. in 4. sent. dict. 7. §. 8. Zanard. in director. Théolog. moral. part. 2. de Sacramēt. cap. 2. Philiac. part. 2. lib. 1. cap. 1. Angles de Confirmat. art. 22. conclus. 2. Victor. de Confirmat. conclus. 40. Viuald. eod. tract. cap. 2. num. 3. Valent. dict. disp. 5. quæst. 1. punct. 2. vers. Q. istio est autē, Emmanuel Sā. verb. Confirmatio, num. 7. Quæ opinio probabilis est, ut fateatur Suar. vbi proximè, vers. Ultimò constabit, in fine, & Filiuc. tract. 3. cap. 1. quæst. 5. num. 11. Imò Valent. vers. Est autem, ait, cam tot vitorum illustrium autoritate approbatam esse, ut vix contraria communis dici possit. Nihilominus illa videtur probabilior.

Num. 4

16 Qua retenta, & sic quod solo oleo non conficitur Sacramētum, optimè Suar. dict. vers. Ultimò constabit. Responde ad textum in d. cap. 1. de Sacramēt. non iterand. supponendo, quod in illa specie Confirmatio- nis Sacramētum erat conferendum ei, qui solo oleo fuerat delinitus,

Quibus addendum est, du- bium ibi Innocentio propositum, non fuisse circa valorem Sacra- menti; nam planum erat, nullum es- se, & ideo non respondit ad illud afferendo, vel negando, valuisse, sed præ-

quoniam propter opinionem varia- tem oleum est materiæ dubia, & Sa- cramentum in materia non certa, est iterandum sub cōditione, D. Thomi. 3. part. quæst. 66. art. 9. ad 4. Valent. tom. 4. disp. 4. quæst. 1. punct. 4. ver- sus finem, Suar. sup. disp. 22. lect. 2. vers. Sed quæres cum seqq. Sā, verb. Baptismus, num. 3. Viuald. sup. tit. de Baptism. cap. 5. num. 25. quod Valen- tia non est auctor inficiari, quare non expedit, ut homo ille in dubio abs que Sacramētum Confirmationis re- linqueretur, ex quo infert, mentem Pontificis esse non potuisse, ne Sacra- mentum conferretur, cum omnino foret necessarium, vel propter nulli- tatem primi actus, vel latenter ob du- bium validitatis: sed volens Pontifex ostendere nihil iterandum, sed occulcē supplendum defectum, quis quis ille fuisset, inquit: *Quod in casu p̄termissum est, tantè supplendum.* Per quod tacitè docuit, Confirmationis Sacramētum eidem denuò admi- nistrandum, quod omnino p̄termis- sum fuerat, neque illa repetitio actus eiusdem iterationem Sacramētum in- ducebat, cum nullum præcessisset. Ex quibus colligitur, quod in specie d. cap. 1. debebat confirmari, qui solo oleo sacro fuerat uictus, saltem sub conditione, ut tenent Cruz in direc- tor. conscient. p. 12. de Sacramēt. Confirmatio, quæst. 72. dub. 2. conclus. 1. Dian. d. refol. 23. vers. Sed quia pri- ma.

Quibus addendum est, du- bium ibi Innocentio propositum, non fuisse circa valorem Sacra- menti; nam planum erat, nullum es- se, & ideo non respondit ad illud afferendo, vel negando, valuisse, sed præ-

Num. 5:

præsupposito, quod non valuerat, an illa actio Confirmationis esset iteran- da propter scandalum, quoniam vide- tur ignatis, Sacramētum reiterari, quod erat hæresis Arrianorum, cap. de Arrianis 109. de conferat. dict. 4. Quam quæstionem rectè resoluta prædictis verbis Pontifex, nam caute- conferendo Sacramētum scanda- lum evitabatur.

18 Nec incepit fuit dubitatio, nam cū hoc Sacramētum non sit necessariū ad salutem (vt infra apparebit) videbatur minus malum, quod unus homo, vel plures sine illo manerent, quam quod grauiſſimum scandalū generaretur ob reiterationem actus Confirmationis, quo putaretur, Cat- holicos Arrianis conuenire, & utrique malo decisione Pontificia subuentū est, nam cessat scandalum, & homo non caret Sacramēt, si caute- conferatur, ut præcipitur.

Ibi: *Nam quod antiqui.*

19 Idem P. Suar. vbi proximè vers. Secundò principaliter, probat erudi- tè, quod D. Couarr. afferit in presen- ti: nempe Christma apud Græcos ex vi propriæ significacionis uincionem cuiuscunq[ue] materiæ significare, ex D. Augustin. tract. 33. in Ioan. Isidor. lib. 4. origin. cap. 2. Idemque docet Calepinus in suo diction. verb. Chris- ma.

Ibi: *Ex quibus & illud est.*

Quæ dicantur de necessitate Sa- cramenti, & quæ de necessitate præ- cepti, explicuimus nuper, num. 12.

O 2 ac-

Confirmationis Sacramētum non esse necessarium ad animæ salu- tem, sed omitti pro libito posse, cœllante scandalō, absque culpa lethāli, est communis resolutio, Dian. supr. resol. 20. & 25. Fernand. de Hered. in disput. mixtis de Sacram. Confirm. dict. 5. part. 2. dub. 1. num. 6. Esti. supr. §. 18. Zambran. d. cap. 2. dub. 4. num. 1. Filiuc. tract. 3. cap. 2. quæst. 9. n. 4. Barbos. dict. allegat. 30. nu. 8. Mol- fes. in sum. tom. 1. tract. 4. cap. 2. nu. 21. Viuald. dict. cap. 5. num. 6. 7. Suar. disp. 38. lect. 1. Camerot. dict. cap. de confirmat. dub. 4. Valent. sa- pra quæst. 2. punct. 3. Sayr. de Sa- cram. in genere lib. 6. cap. 4. quæst. 1. Victor. conclus. 47. Pitigian. dict. 7. q. 2. art. 2. Nauar. in summ. cap. 22. n. 9. vers. 3. Bonac. d. disp. 3. punct. 2. num. 2. Quod ita verum est, vt, qui coram tyranno Fidei protestatus est, non peccet grauiſſer omittens hoc Sacramētum, et si in periculo Fidei amitterez constitutatur; nam etiā per Confirmationem roboremur in Fide, nō tamē mediū est vnicū siquidem per Orationem, Confessionem, & Eucharistiam idem auxilium, & robur consequi possumus. An autem ex alijs circumstantijs peccetur mor- taliter, non suscipiendo hoc Sacramētum Docet Suar. vbi proximè, vers. ultimò. Illud compertum est, si omittatur ex contemptu, culpam le- thalem incurri.

Sed dubium est, an hæc omissione ad culpam veniale saltim impute- tur, affirmant Caetan. in sum. verb. Confirmatio, Nauar. d. n. 9. Valent. supr. Negat Suar. vbi supr. nisi aliqua

accedat circumstantia, veluti si quis non utatur hoc medio ad robur obtinendum, quando in periculo est fidei defensione.

Num. 6:

- 25 Ordinarium ministrum Sacramenti Confirmationis solum esse Episcopum consecratum, est de fidei, Trident. dict. sess. 7. canon. 3. cap. Presbyteros 119. de consecrat. dist. 4. & notatur a Suar. disp. 36. sect. 1. Durand. in rational. Divin. lib. 5. cap. 48. num. 1. Henr. dict. lib. 3. cap. 6. §. 1. Chamberot. supr. cap. 5. de ministr. Confirmat. Coninc. dict. quæst. 72. num. 97. 105. Monet. de commut. ultim. volunt. cap. 4. num. 110. Filiuc. supr. tom. 1. tract. 3. num. 13. Vgolin. de potest. Episc. cap. 25. num. 2. Sanch. consil. moral. lib. 7. cap. 1. dub. 11. n. 4. Bonac. d. punct. 2. num. 3. Valent. dict. quæst. 2. punct. 1. Alphon. Alua. d. tit. de confirmat. Nauarr. d. n. 8. vers. Dxi. Barbos. in collect. ad dict. cap. quanto, & licet Episcopus hoc Sacramento non sit roboratus, illud alij potest conferre, Bonac. n. 9. Barbos. d. allegat. 30. num. 3.

Num. 7.

Huius questionis resolutio infra tradetur. Non obstat istud primum argumentum, nam licet concedatur, Ecclesiam non posse mutare quoad substantialia materiam, formam, vel ministerium a Christo Domino determinatum in institutione Sacramentorum, Trident. sess. 2. cap. 2. Reginald. lib. 26. num. 13. Bonac. supr. disp. 1. quæst. 2. punct. 1. n. 11. & n. 13 diximus. Simplex Sacerdos ex divina 26 ordinatione est extraordinarius minister huius Sacramenti per commissionem Summi Pontificis, cap. peruenit. 95. distinct. Suar. dict. disp. 39. q. 2 & alij infra referendi ad num. 56. Quod maximè expeditius, quia non ubique fideles haberent Episcopum, à quo confirmarentur, & facilius simplex Sacerdos inueniretur, sic Coz. nich. quæst. 7. articul. 3. n. 46. Filiuc. d. tract. 3. cap. 1. q. 2. Bonac. num. 5.

Num. 8:

Sacerdos hereticus, depositus, 27 aut quomodounque ab Ecclesia presulatus, debita materia, forma, & intentione exhibita Eucharistiz conficit Sacramentum cap. non nocet 89. cap. dictum 96. 1. q. 1. cap. non invobis 43. de consecrat. dist. 4. vbi gloss. verb. Foris gloss. in cap. Dominus de claruit 87. verb. Sacrificio ead. q. 1. Viator. de Eucharist. n. 92. Tolet. lib. 2. cap. 28. n. 1. Suar. disp. 65. sect. 3. vers. fin. & disp. 92. sect. 4. art. 7. Marant. de ordin. iudicior. p. 4. dist. 11. n. 73. Rojas. sing. 83. vers. Sed superdictis Stephan. Gaet. in cap. ad limina. §. 6. n. 62. 30. q. 1. Perez in l. 1. vers. Ego tamen, tit. 3. lib. 1. ordinam. Valent. disp. 6. q. 10. punct. 1. Nauarr. in cap. 1. labore, n. 4. & in fine, n. 13. de peccatis. dist. 6. Bonac. disp. 4. q. 5. punct. 1. n. 2. Sanch. vbi proximè. Etiam si fuerit solemniter degradatus, Sayr. de Sacrament. in gener. lib. 2. cap. 6. art. 5. vers. Ad quintum. Cened. ad Decretal. collect. 65. n. 4. & praed. ac Canonico. quæst. lib. 1. quæst. 30. num. 85. Perez in l. 1. gloss. 5. tit. 1. lib. 5. Ordinam.

Ibi:

Ibi: Ex quo manifeste communetur.

- 28 Episcopus similiter ab Ecclesia separatus non amittit potestatem conferendi Confirmationis Sacramentum, Suar. d. disput. 36. fe. 3. vers. Dicendum est ergo (qui contrarium erit) dixit ibidem vers. Propter hanc Bonac. d. disput. 3. punct. 2. n. 6. Så io summ. verb. Confirmation, circa finē, Henr. lib. 2. cap. 6. n. 2. Reginald. in praxi fori penitentialis, lib. 23. num. 19. Barbos. dict. allegat. 30. num. 2. Matius Alter. de cenuis. tom. 1. lib. 1. cap. 3. disp. 6. Filiuc. tract. 3. cap. 2. quæst. 3. num. 29. & generaliter ministri improbitas non impedit valorem Sacramenti, Vasq. tom. 2. in 3. part. disp. 137. cap. 2. & 3. Lug. de Sacrament. in gener. disp. 8. sect. 1. num. 12. & omnes communione. Ratio est, quoniam etiā ab Ecclesia Episcopus, vel Sacerdos praefitus priuetur sui ordinis usu, ipso ordine priuari non potest, quando quidem characterem retinet indelebilē, atque ita nequit impediari per Ecclesiam, ne faciat validū, quod ratione talis ordinis ex Christi institutione potest, Suar. dict. sect. 3. vers. Tertio, quia Ecclesia, & disp. 72. art. 7. Sanch. d. dub. 11. num. 4.

Ibi: His quidem, & alijs fundamentis.

- 29 Ad has rationes, quæ in argumentum adducuntur, satisfit ex dictis in responsione ad praecedens, nam simili Sacerdoti data est potestas cōsummandi a Christo Domino non absoluta, sed sub ordinata Pontificis voluntate, cui liberum est committi

tere, vel non munus administrandi id Sacramentum, propterea necessitas postulauerit, Suar. d. disp. 36. sect. 2. vers. Ad argumenta.

Ad fundamentum ex cap. fin. de 30 consecrat. Eccles. vel altar. dicendum est, id est non posse simplicem Sacerdotem etiā ex delegatione Episcopi administrare hoc Sacramentum, quia ex institutione Christi Domini desideratur commissio Romani Pontificis, cui tantum specialiter induit potestatem, ut posset ministerium hoc simplici Sacerdoti demandare, quod Episcopis non concessit; ita communiter DD. de quo Angles supr. tit. de Confirmat. Barbos. supr. num. 4. Nauarr. cons. 14. num. 2. de priuilegiis in nouis. Coninc. & Monet. vbi proximè, Graff. part. 2. lib. 1. cap. 5. num. 29. 30. Ft. Emman. quæstionis regular. tom. 1. quæst. 18. articul. 3. Azor. part. 2. lib. 3. cap. 30. quæst. 4. vers. Imprimis, Bonac. dict. disp. 3. num. 8. Suar. dict. sect. 2. vers. Secunda pars.

Ibi: His quidem, & alijs fundamentis.

Quod simplex Sacerdos nequæ ex delegatione Papæ potest Sacramentum hoc administrare, præter laudatos hic a D. Couarr. senectus, Albert. in 4. dist. 7. art. 4. Bonavent. ead. dist. art. 1. quæst. 3. Gabriel. quæst. vñic. articul. 2. conclus. 3. sed contrarium est tenendum de quo infra n. 56.

Num. 9.

Minores ordinés Sacraamenta non esse, cum Durando tuerintur Magist. 32 O 3 len-

sentent. 4. dist. 24. vbi eos ab Ecclesia introductos esse, assertit, Nauarr. dict. cap. 22. n. 18. Sot. in 4. dist. 24. q. 1. articul. 4. Vazquez disp. 23. 7. cap. 2. in princip. Medin. de Sacror. homin. cōtinent l. 1. cap. 46. Martin. de Ayala de tradit. Apostolor. part. 2. cap de ordine, §. Synodus, Layman in Theolog. moral. lib. 5. tract. 9. cap. 54. num. 4. vers. Assertio quart. in fine, & Sanch. hoc probabilissimū dicit de matrimon. lib. 7. disp. 31. n. 17.

33 Contrarium tamen receptius est, Suar. d. vers. Ad argumēta, Bonac. de Sacramēt. ordin. disp. 8. quzst. vnic. punct. 2. num. 2. vers. Tertia sententia, Cominch. disp. 28. dub. 6. Valente. d. tom. 4. disp. 9. quzst. 1. punct. 4. vers. Tertia opinio Victor. de Sacram. num. 226. Bellarmin. tom. 3. lib. vnic. de Sacram. ordin. cap. 6. 7. 8. Molfesi. tract. 2. cap. 1. n. 29. Franc. Ferrarensi. lib. 4. contragentes, cap. 65. Aug. Barbos. de potest. Episc. p. 2. alleg. 2. nu. 21. Sanch. confisiō. moral. lib. 7. cap. 1. dub. 7. nu. 3. Thom. Valasc. tom. 1. alleg. 2. num. 9. Hurtad. de Sacram. tom. 2. tract. de ordin. diffic. 9. Cardos. in prax. iudic. verb. Sacramētum, tract. de Sacram. ordin. quzst. 3. num. 3. Campan. in diuersi. iur. canon. rub. 1. nu. 13. Turre. cremat. in cap. clerico. num. 12. 13. dist. 21. Tabiena. in sum. verb. Ordo 1. q. 5. Abul. super cap. 26. Matth. q. 74. D. Bonavent. in 4. sent. dist. 24. p. 2. art. 1. quzst. 1. Viguer. lib. insti. cap. 16. 8. 6. vers. Tertio, & à Christo Dominino quatuor minores ordines fuisse institutos, expressim assertunt Sanch. num. 4. Barthol. à Ledesma. de Sacramēt. ordin. dub. 1. Viguer. vers. Quarto, Vualdés. de Sacramen. cap.

116. Palacios in 4. sent. dist. 24 quzst. 1. Capreol. ibi, quzst. 1. art. 3. ad 2.

Ibi. De prima quidem tonsura.

De prima tonsura dubitatur, nam 34 Theologi negant communiter Sacramētum, aut ordinem esse, sed dispositionem quandam ad ordines, sicut nouitiatus ad Religionem, quod insinuati videtur Tridentin. sess. 23. de reformat. cap. 2. & sustinēt, Dian. part. 6. tract. 8. resol. 29. Dicastill. de Sacramēt. tom. 1. tract. 6. disp. 1. dub. 2. num. 18. Leand. cum plurimis eod. tract. tom. 2. tract. 6. disp. 1. quzst. 4. Sanch. sup. dub. 6. num. 6. Bonacini. dict. quzst. vnic. punct. 1. num. 6. Sed Sacramētum, & ordinem esse, defendunt Iurisperiti sequuti glossam magnum, verbo, Episcopatus, in proxim. lib. 6. decretal. Ita tenent. Gregor. Lop. in proqm. tit. 6. part. 1. Viuian. in prax. iur. pætron. part. 2. lib. 6. cap. 1. num. 7. Garc. de benefic. p. 7. cap. 1. num. 1. Guid. Pap. decis. 449 num. 1. Mart. vot. 14. num. 2. quam opinonem apud Rotam obtinuisse, testis est Barbos. in remission. ad d. cap. 2. Concil. num. 1. ad finem, qui plurimos vtriusq; partis autores laudat; ipse tamen dubitat. dict. allegat. 2. num. 18. Adde textum in cap. cum contingat 1. de stat. ordin. vbi glos. verb. Abbati,

Num. 10:

Posse Papam committere simpli- 35 ci Sacerdoti collationem minorum ordinum, est ferē omnium, Suar. vbi proximē, Victor. n. 234. Bellarmin. de cleric. lib. 1. cap. 27. Nugn. in 3. p. L.

D. Thom. quzst. 38. art. 1. Azor. p. 2. lib. 4. esp. i. quzst. 1. 2. Henrig. lib. 10. cap. 23. Valent. dict. disp. 9. q. 2. punct. 1. in princip. Filiuci. tract. 9. cap. 5. quzst. 2. Bonacini. supr. punct. 4. n. 3. Sic Nicolaus III. per bullam, quam adducit Rodrig. in bullar. & est 2. inter bullas huius Pontificis, concessit fratribus Dominicanis, ut possint de novo conuersi ad fidem ordines minores conferre, Pellizzari. in manual. regular. tom. 2. tract. 8. cap. 2. num. 180. Sanch. dub. 18. num. 6. hoc aduersus alios ampliat, etiam si Pontifex non sit Episcopus consecratus. Sed num. 7. cum D. Thom. Paludan. Capreolo. Victoria, & alijs docet, non posse huiusmodi delegationem facere, ei qui Presbyter non sit, & num. 8. contra Petr. Sot. lect. 5. de ordin. probat, Episcopis non licere, horum ordinum collationem simplici Sacerdoti committere, vbi res fert Victor. d. num. 234. & alios.

36 Abbates regulares benedicti quasi Episcopalem iurisdictionem habentes ex commissione, ac priuilegio Sedi Apostolicae poterant de iure communis subditis suis, tam secularibus, quam religiosis ordines minores conterre, cap. Abbates 3. de priuileg. in 6. Flores de Menā. varia. lib. 3. cap. 24. num. 14. Mirand. in manual. Praelator. tom. 1. quzst. 38. art. 9. conclus. 1. Rebuff. in prax. lib. 1. tit. de Cleric. & 2. quib. num. 14. Valent. d. disp. 9. quzst. 3. punct. 2. Tamburini. tom. 3. de iur. Abbate. disp. 5. q. 11. n. 70. Bonac. dict. num. 3. Graffis in au- re. decision. part. 1. lib. 3. cap. 5. de reg. regular. num. 142. 156. Azor. p. 1. lib. 12. cap. 10. quzst. 7. & patt. 2. lib. 3. cap. 48. quzst. 15. Sanch. d. cap. 1. dub. quzst. 38. articul. 9. conclus. 2. in fine. Lap.

19. num. 5. 11. 12. facie textus in dict. cap. cum contingat, & in cap. 1. 69. distin. sed ad hoc eos Sacerdotes esse oportet.

Hodie vero talis facultas coartata est ad subditos religiosos per Trident. sess. 23. de reformat. cap. 10. Barbos. de potest. Episcop. allegat. 3. n. 12. 13. Nald. in sum. verb. Abbas, num. 3. Pellizzari. num. 176. Rota apud Seraphim. part. 1. decil. 985. Suar. de religion. tom. 4. tract. 8. lib. 2. cap. 29. num. 21. Machad. tom. 2. lib. 5. part. 3. tract. 1. document. 2. nu. 2. Castr. Palao. tom. 4. tract. 27. puct. 14. n. 4. quanvis refragetur Sanch. supr. num. 19. 20. quia non sit in dict. cap. Concilij expreſſim mentio de priuilegio Abbatibus concessio per generalem Synodum, de quo Dian. part. 11. tract. 2. resolut. 17. & 30. vbi late.

At admissio, quod derogatum est 38 priuilegio Abbatum per Tridentinum, ut fert communis, controvertiatur, utrum nouitij possint per Abbatibus ordinibus minoribus initiani affirmit gloss. in d. cap. Abbates de priuilegiis in 6. Suar. supr. nu. 12. Pellizzari. num. 177. Layman. lib. 5. tract. 9. cap. 9. num. 2. Tamen communis sententia est in contrarium, Gratian. discept. forel. cap. 741. num. 6. Hieronym. Roderic. in compēd. resolut. resol. 106. num. 1. Henrig. d. lib. 10. cap. 23. 8. 3. in comment. lit. G. Emman. Rodrig. quzst. regul. tom. 3. q. 23. art. 1. Tusch. pract. conclus. tom. 1. lit. A. conclus. 9. num. 9. Barbos. d. alleg. 3. num. 8. Dian. dict. resol. 30. in fine, Nauarr. supr. cap. 27. num. 158. Mirand. in manual. Praelator. tom. 1. quzst. 38. articul. 9. conclus. 2. in fine. Lap.

Lap. in cap. cum nullus, num. 3. de tempor. ordinat. in 6. Ancharran. ibi, num. 3.

39 Cardinales itidem Presbyteri minores Ordines ex tacita concessione Pontificum suis familiaribus confertur, Valent. d. punct. 2. Bonac. d. num. 3. sed Sanch. dict. dub. 19. num. 21. tale priuilegium, & consuetudinem sublatam esse, putat, per cap. 10. Concilii, quem pluribus laudatis impugnat Dian. p. 5. tract. 2. resol. 4.

Ibi: Atque ita verius esse censet.

40 Maiorum, seu Sacrorum ordinum collationem non posse Pontificem simplici Sacerdoti committere, contumiter tenetur, Sanch. d. dub. 18. n. 10. Bellarmin. de Sacram. ordin. cap. 7. prope finem, Henr. dict. lib. 10. cap. 23. Suar. de relig. tom. 1. disp. 11. sect. 2. num. 6. Emm. Rodrig. supr. tom. 1. quist. 18. art. 3. Barbos. dict. alleg. 3. num. 4. Bonac. dict. num. 3. vers. Ordo vero, Victor. in summ. nu. 237. Vnald. in candelab. aur. tit. de ordin. 8. de ministr. vers. Octauo si Papa, Nauarr. conf. 14. de priuileg. Perr. Soc. lect. 5. de Ordin. Tabien. verb. Abbas. quist. 5. Bartholom. a Ledesm. de Sacrament. ordin. dub. 11. Scot. in 4. dict. 24. quist. 1. art. 3. Deza ibi, quist. 2. art. 4. Martin. Fornar. de Sacrament. ordin. cap. 5. n. 2.

41 Sunt tamen, qui sentiunt, posse ordinem diaconatus, ac subdiaconatus administrati à Simplice Sacerdote ex commissione Summi Pontificis, de quo Filiuci. d. tract. 9. cap. 5. quist. 2. num. 94. qui in subdiaconatu loquitur, Turrion. in addition. ad Concilium Nicen. cap. 4. Victor. num. 235.

Vazq. de Sacrament. ord. in disp. 243. cap. 4. Pellizzar. num. 176. pro quibus est bulla Innocentij VIII. quam refert Rodrig. in ballar. & est quinta in ordine, qua indulxit Abbat Cisterci, qui est Generalis illius religionis, ut posset diaconatum, & subdiaconatum omnibus suis religiosis conferre, Abbatibus vero particularibus eiusdem ordinis, ut hoc ipsum facerent unusquisque in proprio monasterio quoad religiosos sibi subditos, & Victor. dict. nu. 235. testatur, se vidisse Bullam, in qua Pontifex simplici Sacerdoti concesserat, ut posset subdiaconatus ordinem conferre.

Num. 11.

De potestate necessaria ad absolutionem Sacramentalem, Valent. d. tom. 4. disp. 7. quist. 10. punct. 2. Bocan. de Sacrament. cap. 38. quist. 2. Bonac. de Sacramen. penit. disp. 5. quist. 7. punct. 1. num. 7. cum sequentibus, Coninc. disp. 8. dub. 2. Fil. liu. tract. 7. cap. 7. q. 4. Lug. de Sacrament. penit. disp. 19. per totam, & plurimi congett. a Barbos. in remissionibus ad Concilium Trident. Selli. 14. num. 1.

Ex quibus sunt non nulla obseruanda. Primum, potestatem iurisdictionis ad absoluendum esse necessariam de iure Divino, Bocan. num. 2. Suar. tom. 4. de penit. disp. 24. sect. 2. num. 7. Bonac. supr. dict. num. 7. Secundum, in articulo, aut periculo mortis quemlibet Sacerdotem habere absoluendi potestatem, quam Ecclesia illo casu delegat, & sic non est de iure Divino, sed Ecclesiastico, ita Sot. Turrecremata, Medina, D. Bo-

gaue-

nauent. & Antonin. apud Bocanum sup. q. 4. n. 2. Bonac. n. 9. Vazq. tom. 4. in 2. part. quist. 93. articul. 1. dub. 3. & 4. Lug. disput. 20. section. 10. numeri. 201. Tertiū, à peccatis venialibus licet cuilibet Sacerdoti absoluere, quia huc non subiunguntur clavis Ecclesiz, cum non debeat de necessitate cōfiteri, atque ita penitentia potest se subiungere cuilibet habenti ordinis potestatem, applicando materiam ab omni iurisdictione liberam, Bocan. ex alijs q. 6. Dian. part. 9. tract. 9. resol. 29. vers. Dices, Bonac. n. 8. Suar. supr. num. 8. Vazq. d. art. 1. dub. 6. num. 5. & alij plures. Idemque est de mortalibus iam rite confessis, & huc locum obtinent etiam in Sacerdote hæretico, vel degradato, ut ipsi adiungantur.

Num. 12.

Diximus supr. num. 5. Pontificem aliquid circa fidem definientem errare non posse, quod est de fide, ac probant ultra laudatos ibi, Cano in loc. Theolog. lib. 6. cap. 3. propos. 3. Albertin. vbi supr. dict. quistion. 30. à num. 19. Dried. lib. 4. de dogmatib. cap. 3. num. 3. Vualdens. lib. 2. fidei cap. 47-48. Victor. in telec. de potestate Eccles. Caramuel in Theolog. fundament. fund. 8. num. 109. Dian. vbi proximè resol. 2. Qui tenet, Papam nec vt personam priuatam circa fidem errare posse, resol. 22. vers. His tamen. Imo neque in rebus moralibus, quas tradit pro vniuersa Ecclesia, quod verum est quoad substantiam, nam quoad circumstantias errorum potest pati, veluti multiplicando præcepta, vel excedendo in penitentiarum impositione, Suar. de fid. disp. 5. sect. 8. num. 4-7. D. Anton. 3. part. 11. 12. cap. 2. 3. 2. Cano, supr. lib. 5. cap. 5. quist. fin. Molin. de iust. & iur. disp. 22. Bellarm. d. lib. 4. de Rom. Pont. cap. 5. Innocent. in cap. per venerabilem, qui fil. fint. leg. Aug. Barb. in collect. ad dict. cap. si Papa num. 23. vbi latissime, Valent. de obiect. fid. disp. 1. q. 1. punct. 7. 8. 40. Bañes, 2. 2. quist. 1. articul. 10. dub.

47

42 Textus in dict. cap. peruenit 95. distinct. me minit Suar. dict. disp. 36. sect. 2. vers. Dicendum vero est, vbi ab obiectione Durandi, & Paludani alteri Pontificem defendit sentiens, potuisse eo casu errare, quia non definiebat, aut docebat, sed dispensabat, ait tamen, non esse verosimile, virum tam sanctum, ac doctum Ecclesiz Præsulem in re adeo graui, & quod esset maximi detrimenti toti prouinciarum illi, se periculo errandi expouisse, sed quod omnino certum erat, sibi licere, fecisse. Alias solutiones ad idem caput refert, & impugnat idem Suar. vers. Et autem cum sequitur. Sed an Pontifex errare possit in eis, quod circa mores statuit non pro vniuersa Ecclesia, ut in presenti, disputatur de quo Barbos. in cap. si Papa, nou. 25.

62

6. Dian. resol. 13. vers. Verum his, qui testatur, ita definitum esse per Martin. 5. in Conc. gener. Constantiens. in Bulla, quz incipit: Inter cunctas pastorales, quz est post ultimam sessionem Concilij.

48 Quæstionis est, num Pontifex reueratur Cardinales consulere in causis Fidei, & alijs grauibus ad earum decisionem? Et pro veraque pâle est communis opinio, teste Ceull. tom. 1. quz. 645. de quo disputat Barbos. vbi proximè à num. 15. ad 22. & tandem resoluit, non esse necesse à Cardinalibus consilium postulare. Est tamen conueniens eos congregare, vt ysu receptum est, nam licet assistentia Spiritus Sancti infallibilem definitionem reddat quoad causas Fidei, vel pertinentes ad statum universalem Ecclesiæ, non ideo contemnenda sunt humana media, quz ad rem & am decisionem possunt conduce-re, & hanc sententiam tement Cardinal. Iacob. de Concil. lib. 7. art. 5. Valenç. in monit. Paul. V. p. 6. n. 97. 98. Dian. part. 5. tract. 2. resol. 4. vers. Sed his, Manfred. de Cardinal. dist. 137. Bouad. in polit. lib. 2. cap. 4. num. 16. Mench. illustr. cap. 23. Cas-sane. in catalog. glor. mab. part. 3. confid. 47. Ceull. q. d. 645. n. 3. cum seqq. Marc. Aut. Cuch. de institut. maioribus, lib. 2. tit. 2. de Summo Pontif. nu. 59. Gab. Paleoth. de Sac. Consistorij consultat. part. 1. q. 3. Dionys. Paul. de veta quat. Patriar-chal. Sedium erection. cap. 20. num. 18. Mafcard. de probat. conclus. 262. num. 56. Ad textum autem in cap. per venerabilem 13. S. qui autem, vers. Sunt autem, qui fil. sint legit. iun-

go cap. fundamenta 17. S. decet, de elect. in 6. ex quibus multi apud Barbos. Ceull. & Menchac. contrarium tenent, respondetur, non probari, sicut de necessitate consiliū petere à Cardinalibus, sed de honestate, ac de- centia.

Num. 13:

Quod pontifex errare non potest 49. in Sanctorum canonizatione, cum D. Couarr. DD. communiter assue-rant D. Bernad. epist. 147. ad Lugdu-nens. Bellarmin. de Sanctor. beatitud. cap. 5. D. Anton. vbi supr. Suar. dict. sect. 8. nu. 3. Azor. tom. 2. lib. 2. cap. 6. q. 5. Valent. tom. 1. disp. 2. quest. 1. punct. 7. S. 40. vers. Itaque quod ad, Anconit. de potest. Ecclesiz, quz. 14. art. 3. Dried. de dogmatib. cap. 1. Iacob. Castellan. de canonizat. Sâ& quz. 9. art. 3. Mafcard. de probat. conclus. 261. num. 56. Barbos. vbi proximè, num. 28. cum seqq. Dian. dict. part. 11. tract. 2. resol. 15. vers. Ve-rum omnino, & resol. 18. vbi ait, hoc esse de Fide ex Turrian. 2. 2. tom. 1. disp. 17. Dub. 6. Castr. Palao, tom. 1. tract. 4. disp. 1. punct. 5. S. 4. num. 2. Ariag. in cursu Theolog. tom. 5. disp. 9. sect. 5. num. 28. Et quid de Beatifi-catione, docet idem Dian. resol. 17. licet teneant contra precipnam con-clusionem aliqui laudati à Mafcard. sup. in principio, quorum opinio im-pia, & temeraria est censenda, Vuadens. tom. 2. doct. tit. 14. cap. 11. & se-quenti, Castro lib. 1. de iust. hæret. pu-nit. Anconit. dict. quz. 14. & seqq. Suar. vbi proximè, Dian. dict. resol. 18.

Vers.

Vers. Quod autem:

50 Ita hunc locum, qui D. Augustino tribuitur, solēt D. D. interpretari, vide Barbosam vbi super, qui aliter eum intelligit. Ultra quz dici poterit, de eo cultu, quem Sanctorum Canoniza-torū reliquijs exhibemus, ea verba non esse intelligenda, sed de quadam reverentia, qua sepissimè prosequi-mur cadavera hominum, quos san-ctitate, ac exercitavitibus floruisse, credimus, in quo falli possumus, quia forsitan animæ cruciantur in inferno & tamen hec ut, ac pius pu-tabatur, ex sola morali certitudine per famam, aut ab hominie fidedigno habita huiusmodi hominum reliquias venerari. Azor. tom. 1. lib. 9. cap. 8. quz. 8. Pellizzar. dict. tract. 8. cap. 5. num. 77. vers. Aduerto sex-to, Sanch. in decalog. tom. 1. lib. 2. cap. 43. num. 4. Fund. in prim. præcept. Eccles. lib. 1. cap. 4. num. 6. Sed nonissimè emanauit decretum Sacra Congregationis generalis, ac vniuer-salis loquitionis die, 2. Octobris anno 1625. quo Urban. VIII. statuit, ne, alicuius hominis, eti si de eius mar-tyno, aut Sanctitate egregia esset fa-ma, reliquias, vel imagines venerari, aliumve cultum ipsi exhiberet in locis publicis, vel priuatis, liceret, ante-quam ab Ecclesia Beatus declaretur, aut canonizetur, Barbos. in remis-sion. ad Concil. Trident. less. 25. cap. de inuocat. venerat. & reliq. Sanctor.

Vers. Et tamen constanter.

52 De veneracione reliquiarum, ac imaginum Sanctorum, Trident. dict. cap. de inuocat. venerat. & reliq. Sanct.

Bellarmin. de Sanct. lib. 1. cap. 1. cum seqq. Azor. tom. 1. lib. 9. cap. 8. quz. 1. vi. que ad 4 & cap. 10. à q. 6. vsque ad 9. Valent. 2. 2. disp. 6. q. 11. punct. 6. per totum, Suar. tom. 1. in 3. part. q. 25. disp. 6. Vazq. de adorat. imagi-n. lib. 3. disp. 3. à num. 78. Sanch. d. cap. 43. per totum, vbi num. 2. rationem reddit, cur non licet venerari vermes ex cadaveribus Sanctorum, vt eo-rum reliquias, Pellizar. d. num. 77 & alijs apud Barbos. in d. cap. Concilij. n. 1. Ex quo decreto constat, Episcopi proprium munus esse approbare reliquias Sanctorum, qui sunt Canoni-zati, an eius sint, cuius esse fertur, Phi-liarc. de officie. Sacerd. tom. 1. p. 2. lib. 3. cap. 9. ad finem, Sanch. d. cap. 43. nu. 14. Pellizzar. vbi proximè. Sed & reliquiz Sancti canonizati. misceantur cineribus non sancti, ita vt separati nequeant, non sunt, vt adorentur, proponendz, sed in loco decenti col-locantur, Pellizar. dict. num. 77. vers. Aduerto secundò, Sanch. num. 12.

53 Pontificem posse facultatem cō-ferendi Sacramentum Confirmatio-nis simplici Sacerdoti committere, re-cepitissimum est, Suar. dict. tom. 3. disp. 36. sect. 2. vers. Dicendum vero est, D. Antonii. p. 3. tit. 14. cap. 14. S. 6. Valente. d. disp. 5. quz. 2. punct. 1. Victor. de Sacram. quz. 50. Bellar-min. cap. 12. de Confirmat. Bonacio. d. disp. 3. quz. vnic. punct. 2. num. 3. Pitigian. dict. 7. quz. 1. art. 5. 10. 13. Vazq. in 3. p. quz. 72. art. 3. disp. 219 cap. 1. num. 3. Graffis supr. part. 2. lib. 1. cap. 5. num. 29. 30. Attendar. in addition. ad Recopil. legum Nauarr. lib. 1. tit. 13. 1. 7. de Episcop. num. 77. Nauarr. conf. 14. de priuileg. num. 2. Angles. supr. tit. de Confirmat. art. 8.

con-

conclus. 3. Vgolin. de offic. Episcopi cap. 25. num. 3. Vinald. dict. tit. de Confirmation. cap. 4. num. 5. Piafee. in præxi Episcopali, p. 1. cap. 3. de Confirmat. num. 1. Emmam. Rodriguez, quæst. Regulariū, tom. 1. q. 18. art. 3. Azor. p. 2. lib. 3. cap. 30. q. 4. vers. Imprimis. Monet. de comm. vñ. volunt. cap. 4. num. 110. Filiuc. traçt. 3. num. 13. 26. August. Barbos. dict. alleg. 30. num. 4. qui num. 5. ex alijs refert. Iesuitas apud Indos eam facultatem habuisse. Negant verò nonnulli, quos laudat Suar. supr. vers. Propter hæc, & nos proximè num. 31

Illud certum est, nullum, qui Sacerdos non sit, posse etiam ex delegatione Papæ, Confirmationis Sacramentū ministrare. Filiuc. sup. tract. 3 n. 27. Barbos. dict. alleg. 30. n. 4. Nec Chrismatis cœlēstrationē simplici Sacerdoti per Pontificem cōmiti, Bonac. supr. punct. 4. num. 9. Barbos. n. 6. Suar. dict. disp. 33. sect. 3. num. 3. vers. Nihilominus, Chamerot. supr. dict. tract. 3. cap. 5. in fisc., Henrīq. lib. 3. cap. 2. §. 2. Quanvis contrariū etiam sit probabile, vt Suar. & alijs fagentur.

57 Quatuor hic scitu digna oportet adnotare. Primum, Pontificem, si eligatur, qui non sit Episcopus, autē consecrationem Episcopalem iure posse delegare simplici Sacerdoti prædictam facultatem, nam hæc potestas delegandina non est annexa ordinū Episcopali. Etsi insicetur Paludan. dict. 7. quæst. 4. num. 51. Secundūm, mortuo Pontifice, qui commisit, non extinguiri potestatem delegarem, sed adhuc ea vi posse delegatum. Tertiū, non esse necessariam iustam causam, ad huiusmodi cōmis-

sionem, saltem ad valorē Sacramēti, & si perperam faceret Papa, si pro libito nulla virgente necessitate, delegaret. Ultimū, quando à principio fuit 60 necessitas ad committendum, licet ea cœlest, non expirare concessam factuam. Hæc Suar. dict. sect. 2. vers.

Vers. Extat & de base re.

Ad hunc canonem Concilij Tridentini, quæst sub sess. 7. vbi de Confirmatione, vide allegatos a Barbos. ibidem, num. 3.

Vers. Quid si minister.

Constat, simplicem Sacerdotem 61 esse extraordinarium ministrum huius Sacramenti ex institutione Christi, Bonac. Suar. & reliqui auper laudati. num. 5. 6. alioquin Pontifex efficere non posset, vt illud validē administraret, Episcopum verò ordinatum, de quo supra num. 25.

Num. 14:

Cum ex institutione Christi ordo 62 Episcopalis necessariò desideretur, vt quis tanquam ordinarius minister cōferat Sacramentum Confirmationis, nullo iure humano effici potest, vt qui Episcopus non est, illud ordinaria potestate validē administret, hoc enim effet mutatio in substantia libus Sacramenti, quod cum Pontifex efficere nequeat, vt dictum est supra num. 13. nec præscriptione acquiri poterit, quia non plus valet præscriptio, etiam immemorialis, quam Principis concessio, sed pati passu ambulant, vt probat adducti textus per

D.

Num. 15:

Controversum est, utrum Episcopatus sit ordo à Sacerdotio distinctus in quo frequenter Theologi à iuri Interpretibus dissentient, illi volunt non esse ordinem distinctum, sed quod per consecrationem extenditur catæceter Sacerdotalis, data speciali potestate indelebili ad ea, quæ Episcopis solum conueniunt. Ita docent Henrīq. lib. 10. cap. 2. in princip. Molfes. tract. 2. cap. 1. num. 31. Homolin. de Bonis de human. vit. statib. par. 1. cap. 20. Filiuc. tom. 1. tract. 9. n. 12. Reginald. lib. 30. tract. 1. num. 5. Bonac. d. disp. 3. quæst. vnic. punct. 1. n. 3. Viguer. supr. cap. 16. §. 6. vers. Terrio. Abulensi. cap. 29. Exod. quæst. 18. D. Bonavent. 4. dist. 24. part. 2. art. 2. quæst. 3. & abh. multi apud Sanch. d. cap. 1. dub. 9. nu. 2. Hi, idest, Iurisperiti defendant, esse ordinem, per quæ specialis caræcter imprimitur indelebilis, & potestas tribuitur specialis, & licet gloss. verb. Episcopatus in proximo, lib. 6. decretal. dixerit hoc esse contra Theologos, ex his non pauci, maximèque authoritatis in eadem ista resident opinione, Bellarmin. supr. lib. 1. de Sacrament. Ordin. capit. 5. Sâ. verb. Ordo, numer. 7. Sanch. cum alijs, num. 1. 3. Philiac. lib. 1. cap. 10. Vnaldens. tom. 2. cap. 116. Nauarr. in manual. dict. cap. 22. numer. 18. Petr. Sot. supr. lecit. 1. 4. Cominc. tom. 2. disp. 2. dub. 2. Valent. d. tom. 4. disp. 9. q. 1. punct. 4. à vers. Secundò controversum in specie est, Barbos. dict. part. 2. alleg. 1. tit. 18. vbi plures Beccan. de Sacrament. in specie, cap. 25. q. 3. Zabarel. in Clemen. 2. de zstat. & qualit. ord. Vinald. sup. à D. 5.

P.

tit.

tit. de Sac. Ord. num. 10. Cardinalatum verò nullatenus ordinem esse, probat Sanch. dist. cap. 1. dub. 10. n. 2. vbi alios laudat, contra Turrecrat. lib. 1. de Ecclesia cap. 80. num. 1.

Num. 16.

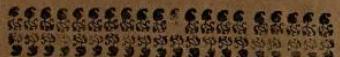
Consecratio Episcopi nullius est momenti, si confecrandus Sacerdos non fuerit, gloss. s. in cap. xpie. de Cleric. per salt. prom. Sylvestri in sum. verb. Ordo, num. 1. S. in aphorism. verb. Ordo, num. 25. Maiol. de irregular. lib. 4. cap. 12. num. 3. Henr. Id. lib. 10. cap. 14. Salzed. ad Bernard. Diaz in pract. cap. 24. lit. A. vers. Inter promotos, Azor. part. 2. lib. 3. cap. 30. quæst. 9. Säch. dist. cap. 1. dub. 14. num. 8. D. Bonavent. 4. dist. 24. part. 2. art. 2. q. 3. Bellarm. sap. lib. vnic. de Sacram. Ordin. cap. 5. Vigner d. cap. 16. §. 6. vers. 8. D. Antonin. 3. part. tit. 24. cap. 16. §. 17. Vazq. statim referendus, Bonacini. disp. 8. de Sacrament. Ordin. quæst. vnic. p. 1. num. 4. & omnes, qui sentiunt, Episcopatum ordinem non esse, qui & hoc necessariò fatentur, & ita verum est.

66 Sed Episcopum validè consecrati, et si careat Sacerdotali ordine, tuetur, Bartoli. supra allegat. 1. num. 38. Rendin. in promptuar. receptar. sententiæ tom. 1. tit. 38. num. 6. Fornari. de Sacram. ordin. cap. 6. nu. 5. Campanil. in diuersior. iur. canon. rubric. 10. cap. vnic. num. 3. Alzed. de præ excellent. Episcopal. dignit. p. 1. cap. 4.

Vers. Ceterum final.

67 Non est omnino certum, quod D. Couarr. in fine huius versiculi affirmat, siquidem sunt, qui concedunt,

Episcopatū ordinem esse à Sacerdotio distinctum, & tamen negant, valide in Episcopum consecrati, qui presbyteratu prius non fuit insignitus, quia dicunt, ex ordinatione Divina præcedere debere, ita Vazq. d. tom. 3. disp. 240. cap. 5. num. 54. Valent. vbi proximè, vers. Iam ad primum cum seqq. Beccan. d. quæst. 3. num. 4. Et quidem receptissimum est, quod Episcopus non presbyter consecrati validè minimè possit, & ita est tenendum.

AD CAPVT
Vndecimum.

SUMMARIUM.

- 1 Materiam explicantes referuntur.
- 2 Injuria verbalis scriptura infertur.
- 3 Atrox injuria verbis etiā irrogatur.
- 4 Per verbum, mentiris, sit injuria.
- 5 Protestatio facta cōtraria nō prodest.
- 6 Dicens, mentiris, objiciunt falsum, vel occultum delictum, non tenetur actione iniuriarum.
- 7 Licet in foro conscientie, objiciunt falsum, vel occultum delictum dicere in defensionem, mentiris.
- 8 Inuicem permittere pro vita tuerda, licitum est, si aliter periculum effugien posse.
- 9 Honor apud honestos, nobilesque viri res pluri, quam vita habetur.
- 10 Pro tuendo honore permissum est in utroque foro, aggressorem perimere.
- 11 Vtū iniuria fiat, afferēdo, verū nō est, quod ait, aut mendacium dicit?

Aliud

- 12 Aliud est mentiri, & aliud dicere mendacium.
- 13 A consuetu. est abstinendum.
- 14 Loimicorum famam verbis offendere, non decet.
- 15 Ad paenitendum sufficit, verba interiora proferre in aliquem, similia expressis lege Regia.
- 16 Palinodium canere cogitur, qui sponsam de presenti alterius dicerit meretricem.
- 17 Nū qui alii Iudeam, aut Mætrum appellauerit, debeat canere palinodiā.
- 18 Vnde originem habuit adagium: Palinodium canere.
- 19 Solidus unde dicatur,
- 20 Solidorum valor.
- 21 Solidus, & aureus nō distinguuntur.
- 22 Quæ quantitas a hodie possit sine infractione donari, remissione.
- 23 De marabatis orū & valore, remissione.
- 24 Pœna palinodie extenditur ad verba aque iniuriosa, ac lege cōteria.
- 25 Palinodium canens, sacerd. debet palam, se fuisse mentire.
- 26 Lex nedum intendit famam iniuriā passo restituere, sed & iniuriā rem famam afficere.
- 27 Valde ignominiosum fuit Hispanis, quæ se reū mēdaci, publicè agnoscere.
- 28 Nobiles valg. Hidalgos, à palinodia canenda lege excipiuntur.
- 29 Non ita, ex alio ad hoc nobilitatem probari, necesse est, vt cum de ipsa egitur principalius.
- 30 Clerici non canunt palinodium.
- 31 Mens legis imponens parā palinodia est, vt reū fama iustitia patiatur.
- 32 Intelliguntur, 25. lib. 18. p. 2.
- 33 Non decet Principem, quomodo lōber se retractare.
- 34 Quando teneatur palinodium canere, qui iniuriā verbalem in abs.
- 35 Bona fama omni commode pecuniarior. estimabilior.
- 36 Est thesaurus inestimabilis.
- 37 Fama iactura nisi per restituō. nem nequit resarciri.
- 38 Princeps iuriis infamiam tollit, sed facti non potest.
- 39 Injuriā verbaliter Cardinales nō incurret penas cap. felicis de pœ. in 6.
- 40 Verba iniuriosa in Principem proferens, lese maiestatis reus nō censetur.
- 41 Supremi Principes solent præ Mæestate iniurias verbales subditorum contempnere.
- 42 Objiciens veram crimen animo iniuriandi an pena digna sit.
- 43 Defenditur Bartoli. distinctione.
- 44 Proferens verba iniuriosa absque animo iniuriandi actione iniuriarum, non tenetur.
- 45 Publicè interest, crimina ad punitionem reuelari.
- 46 Objicientem crimina vera animo iniuriandi puniri temperat, egnū est.
- 47 Qui provocatus iniuriat, mitius est plectendus.
- 48 Sed si verba iniuriosa referat ad defensionem proprij honoris, panam non meretur.
- 49 Potest quis in foro conscientie apponere crimen occultum iniurianti præ honore tuendo.
- 50 Si non potest investigari, quis fuerit procurator, actio utrinque compensatione tollitur.
- 51 Sed fiscus ab utroque penam fiscalē legibus statutam exigit.
- 52 Panam edentis, aut manifestantis faciōnem libellum, remissione.
- 53 Non distinguuntur quoad panam, an revera sit, vel falsa, qua libello concinnatur.